

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Dumine'a si Joi'a, la fiecare döue sepmmani cu adausulu Foisiörei.
— Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani
gata prin scisori francate, adresate către espeditura. Pretiulu prennumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 95.

ANULU XXV.

Sibiu 1|13 Decembre 1877.

Pentru celealte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainatate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a.

Inseratele se plătesc pentru antă'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a döu'a ora cu 5½ cr. si pentru a treia' repetire cu 3½ cr. v. a.

Diu'a de Sântulu Andreiu respective aniversarea memoriei Mareului Andreiu Barou de Siagun'a, nemuritorului Archieppu și Metropolitului de odiniöra, s'a serbatu eri in biseric'a nôstra asiä dupa cum anunciaru in numerulu trecutu. Dupa St'a liturghia a urmatu unu parastasu solemnelu celebrat de Preacuvios'a Sea P. Archimandritu si Vicariu archiepiscopesc Nicolau Pop'a cu asistentia numerösa. Atâtă sub decursulu liturghiei cătu si a parastasului chorulu ce-lu constiue mai multe dómne, domisiöre si domni din intelligent'a mi-reña a Sibiului, si din teologii seminariului nostru, a esecutatu intr'unu modu inaltiatoriu de inimi si nu gre-sim u déca dicemu preste asteptările publicului deprinsu cu music'a vocala in quartetu dela prim'a productiune.

In preséra junimea nôstra seminariala a esecutatu in sal'a cea mare a seminariului, frumosu si corespundietoriu decorata, programulu publicatu in nrulu trecutu intr'unu modu fôrte satisfacatoriu. Si aici nu putem decătu cu placere sa inregistramu unu progresu. Afara de pie-sele de musica vocala si temele au fostu lucrate cu multa ingrigire si studiu; numai prea multe pentru o siedintia publica. Cătu privesce music'a vocala, esecutata eri in biserica si alalta séra la sielint'a publica trebue, sa esprimam recunoscint'a nôstra tuturoru celor ce au participat activu, cu deosebire neobositului zel alu dlui prof. D. Cuntianu.

Publicul român a participat in mare numru la ambe solemnitătile. Dintre neromâni amu vediutu pe dlu prof. dela academi'a reg. ung. Dr. Sentz, vechiu veneratoru alu defunctului Mare Archipastorii, si famili'a acestui'a.

Spatiul ne demanda a fi fôrte avari in descriere, cu töte ca solemnitălu aru merită o descriere mai ampla.

Eri amu primitu spre publicare dela unu june teologu din Blasiu o frumosa salutare adresata Societätiei „Andreiu Siagun'a". Cu parere de reu trebue din lipsa de spatiu sa o retienemu dela publicare.

Resbelulu.

Sibiu, 30 Noemvrie
12 Decembrie

Ce se asteptă de multu, s'a intemplatu. **Plevn'a**, acelu colosu care a inghitit vieti'a multoru mii si mii de ómeni, a cadiutu Luni in 28 Nov. (10 Dec.) in mânila armatei aliate. Corespondentul nostru particularu din Bucuresci ne-a comunicat acésta'sa scire importanta inca in aceeasi di. Luni dimineti'a armat'a intrég'a din Plevn'a a pornitu spre riulu Vidu, pentru a strabate prin corpulu de granatieri rusesci cătra Vidinu. Dupa o lupta crâncena de cinci óre turci fura respinsi si **Osman-pasi'a**, ranitu la unu picioru, si-a predatu sabi'a, precum ne telegraféza corespondentulu nostru din Iasi, **principelui Carolu, Domnulu Romaniei si comandan-tul suprem alu armatei aliante in giurulu Plevnei**. Deodata a capitulatu si intrég'a armata turcesca. Numerulu prisonierilor si a trofeelor pâna acum nu este precisabilu. „Wiener Tageblatt" pretinde

ve scîi, ca au capitulatu 40,000 ómeni cu 400 tunuri. Soldatii turci prinsu moru de fôme si de frigu. Perderile in morti si raniti pe ambe părți suntu mari. Astadi inca nu putem scîi incătu au fostu angajate la lupta si trupele române. Probabilu este, ca positiunea la rip'a stânga a riului Vidu, a fostu ocupata si de români. Orasiele Romaniei cu Bucurescii si Iassi in frunte se iluminéza.

In urm'a acestei catastrofe, fâra indoiela celei mai insemnate in acestu resbelu, armat'a aliate in giurulu Plevnei se va impartî in mai multe părți. Români voru operă cătra Vidinu, o parte din rusi voru merge cătra Suleiman-pasi'a si alt'a va trece Balcanii pentru a sprigini actiunea inceputa de generalii Gurko si Radetzky.

Vien'a, 9 Decembre.

In fati'a unei situatiuni atâtă de precarie, complicate inlauntru si grave in afara, cuvintele Majestătiei Sele imperatului si regelui monarchie austro-ungare, adresate delegatiunilor au fâra indoiela o insemnitate fôrte mare, pentru-ca in ele se oglindéza voint'i'a si resolutiunea celui dintâi dintre cei doi factori, cari constituiesc voint'i'a statului. Pentru că sa putem pretui din punctul nostru de vedere valórea cuvintelor esprimate de capulu statului, 'mi permitu considerarea unor momente, cari dupa cum credu eu trebuie sa le avem in vedere in asemenea casuri: In monarchiile constitutionale voint'i'a monarchului si voint'i'a cetatiilor combinate la olalta forméza voint'i'a statului. Monarchulu a vorbitu, si-a esprimatu voint'i'a, cătra cine? cătra delegatiuni! Cine suntu delegatiunile? Ele suntu factorulu, prin care se esprima ex profeso si de jure voint'i'a cetatiilor din intrég'a monarchie, suntu reprezentanti'a tuturoru cetatiilor! Asiä aru fi sa fia, dar' este adeveratu asiä cum e? In monarchiile austro-ungare suntu intre alte rase si trei milioane de români, cari contribuiesc la vieti'a statului cu săngele si sudorea loru. Cine 'i representa pe ei? căci in list'a domnilor delegati nu se afla pomenire de numele vre-unui român. Ier' déca intre domnii delegati cari depunu de presentu in Vien'a voint'i'a poporelor din monarchia in fati'a vointiei monarchului spre a alcătui in chipulu acesta voint'i'a statului — déca intre acesti domni delegati nu se afla nici unu român, implica óre voint'i'a esprimita de delegatiuni si voint'i'a celor trei milioane de români? Cea mai patrundietore minte nu va fi in stare că sa véda apriori séu sa demonstre analitice, ca voint'i'a românilor inca se esprima ex profeso si de jure prin delegatiunile in cari ei nu suntu representati. Nu! noi nu suntemu representati prin delegatiuni! Voint'i'a si dorint'a nôstra remanu latente, necunoscute si neconsiderate. Dar' monarchulu a vorbitu cătra delegatiuni, delegatiunile suntu reprezentanti'a poporelor din monarchie si noi nu suntemu representati prin delegatiuni; deci se nascu de sine intrebările: Suntemu noi trei milioane de români, cari dâmu pentru aperarea statului 120,000 de bratii — suntemu noi unu poporu in monarchia habsburgica séu nu? Déca cum-va suntemu, atunci ne privescu si pre noi, au mare

insemnata si pentru noi cuvintele monarchului, cari suna: „La totu casulu amu firm'a convingere, ca déca o fi sa ne intrepunem pentru interesele nôstre, potu contă cu tota sigurant'a pre sucursulu patrioticu alu poporeloru mele." — Ier' déca nu suntem unu poporu in monarchia habsburgica, atunci ce suntemu? Unde suntemu si ai cui suntemu? Referescu-se s' la noi inaltele cuvinte de mai susu adresate de capulu statului cătra delegatiuni? De cum-va nu se referescu vorbiv'a cându-va monarchulu si cu noi? Cum ne numimmo noi dupa teoriile dreptului de statu? Are locu si o positiune că a nôstra intre ramele ideiei moderne de statu, căci Austro-Ungaria se numesce statu modernu? Eu din parte-mi nu voi respunde la aceste intrebări, ci voi face intrebuintiare de unele cuvinte ale clasicalui poetu anticu, că sa potu dice: O radia a dilei! tu ce luceai odiniöra inaintea cetătiei celei cu siepte porti! vino si luminéza in statulu celu cu siepte provisorii, că sa ne putemu mai bine vedea cu totii cine suntemu si cum suntemu. Sa speram ca nu va trece multu tempu si lucrurile se voru lamurí in favorulu dreptătiei si alu binelui comunu, si pâna atunci sa avem in vedere ceea ce dice Schiller in W. T.

An's Vaterland, an's theure schliess dich an,
Das halte fest, mit deinem ganzen Herzen
Hier sind die starken Wurzeln deiner Kraft;

Dort in der fremden Welt stehst du allein.
Contele Andrassy jóca fatia de delegatiuni rol'a englesului, care fiindu ntretabu de unu filosofu: cătu face 5+6 a statu si a disu că sa-i spuna mai intâi ce intrebuintiare are de cugetu sa faca din respunsulu ce luva dâ. Astfelii si contele Andrassy mai nainte de a presentá carteia rosie, mai nainte de a respunde delegatiunilor precisu si hotaritul cătu face 5+6 cauta că se afle dela delegatiuni intrebuintarea ce au de cugetu acestea a o face de respunsurile lui.

Romania si pres'a italiana.

Estragemu din „Diritto" dela 29 Novembre urmatorele pasagie ale unei corespondintie prvitore la situatiunea Romaniei si la recunoscerea independentie séle de cătra Europa:

„Ei (români) facu resbelu Turciei numai pentru a se apera contr'a nedreptelor atacurilor imperiului otomanu, si pentru a protege absolut'a loru independentia. Ei voru sa conserve ceea ce au si voru sa rupa, odata pentru totu-déun'a, legaturele cu Turci'a adi reu definite.

„Romania era independente de dreptu si de faptu, si cu töte acestea Englitter'a si alte puteri considerau statulu latinu dela Dunare că o provincia otomana.

„Pórt'a nu incetă de locu in notele séle, de a consideră Romania că facându parte integranta din imperiulu otomanu; si déca ni s'aru dice ca nu e nici unu reu de a vedea trecute pe chartia asemenea copilaresci preten-tiuni, vomu respunde ca gurvernul Sultanului, nemultiamitu pe cuvinte, trecea si la fapte, de aici nenumera-te greutăti cari, mai multu de cătu interesele române, aduceau paguba intereselor statelor europene."

Diarulu italianu aréta apoi cum Romania, cautându a propasi pe cala-lea economica, a voitu sa incheia convintiuni speciale cu Turci'a pentru drumuri de feru, navigatiune, telegrafu si poste si cum Turci'a totu-déun'a s'a opusu numai că sa nu trateze cu Romania că egalu cu egalu. Apoi adauge:

„Mai multu de cătu ori-cându este timpulu că acestu felu de maneju, demnu de timpii barbari, sa inceteze odata pentru totu-déun'a si ca, in interesulu comerciului europénu, sa se stabilésca intre Romania si Turci'a relatiuni potrivite cu cerintele civilisatiunei moderne.

Venindu apoi la cestiunea recunoscerei independentie statului român de cătra Europ'a, „Il Diritto" se exprima astu-feliu:

„Ori-cine studiéza de aprópe starea politica si sociale a Romaniei, vede indata ca acésta tiéra a fostu lasata inapoi cu döue secole pe calea progresului de putredulu si corruptul imperiului alu sultanilor; este veditu ca Turci'a nu pote nimicu contribui la aperarea Romaniei, de atacurile ce i-ar putea veni din afara, si că români sa contribue la mantinerea armatei turcesci, pe cându basi-buzucii si Cherchezii nu suntu capabili de cătu pentru a jafui si a pustii tiermulu românescu; asiä dar', in numele civilisatiunei, Romania trebuie sa inceteze de a mai fi legata de Turci'a dupa cum guvernele despoticu din trecutu legau pe unu cetatiénu liberu de unu tâlhariu, de facatoriu de rele, căci asemenei legaturi cari adi nu mai au ratuire de a fi, oprescu pe tenerulu principatu de a urmá cu sicurantia pe calea progresului, dupa exemplulu Italiei si alu Franciei cari i suntu surori mai mari.

„E cu neputintia, că resbelu, dupa puterile garante sa mai caute a legá pe Romania de Turci'a. Acést'a aru insemnă ca voiesce sa faca curentele a se intorce inapoi la isvorul lui; ca voiesce — permitanise comparatiunea — a formá prin siluare unu grupu monstruosu că alu *fratilor siamesi* legându la unu locu pe unu poporu teneru, laboriosu, activu, docilu si iubitoriu de economia, din aceeasi rasa cu italicii, si care a facutu pasi mari pe calea progresului, cu unu imperiu in descompunere, in care nu domnesce de cătu o gramadire din töte rasele rapitóre ale Asiei. Aru fi totu un'a că si cându aru voi cine va sa lege corpulu sanatosu si resboinicu alu unui cetatiénu civilu, de cada-vrulu unui basi-buzucu."

Sibiu 29 Novembre.

(*Diurnalistic'a magiara despre armata Romaniei. — Bravurele ostasilor romanî in resbelulu orientalu. — Impintenarea tinerimei magiare-aristocrate la insufletirea militara-belică!*)

Tienemu inca in buna memoria persiflagiele diurnalisticiei magiare si magiarone, — asupr'a valórei militarie a armatei române; lectorii acestui diurnal 'si-voru aduce aminte de cele reproduse la timpulu seu in acésta fóia, cum adeca „Hon" si dupa elu alte diurnale magiare, inca la anulu 1868 publicase o disertatiune in foiletonulu seu, dela unu compatriotu magiaru, carele emigrase din Ungaria asie-

diendu-se cu domiciliul in *Bucuresci*, si in carea disertatiune autorulu de pingea cu cele mai compromitietore colori tote referintele sociali, materiali si intelectuali ale Romaniei, esceptoranduse intr'altele in celu mai persiflatoriu modu despre neinsemnatatea si deplorabilitatea militiei romane, pre care o cunoscere atat de lasia in catu afirmá si asecurá pre confratii sei magiari de dincóci: „ca o companie de honvedi si unu micu despartimentu de husari — ajunge spre a aruncá in Dunare si a nimici cu totul intrég'a armata a României!“

Asemenea apoi se pronunciá tota diurnalistică magiara si jidana — magiarona-turcofila, tocmai acum e anulu, — candu adeca *russii* trecura *Prutulu* si gubernulu Romaniei ordonà mobilisarea si punerea pe picioru de resbelu a armatei sale; pe atunci nu numai „Hon“, „Ellenor“ ci si turcofilele „Neue freie Presse“ si „Deutsche Zeitung“ din Vien'a — si umpléu colonele cu reflexiuni degradatoré asupr'a ostasilor români afirmandu: ca suntu intr'o stare primitiva démna de compatimitu; de esterioru deploabilu si cát de tót badaranii frivole.

Trecura rusii Dunarea, se lati resbelulu in *Bulgari'a* cu turci, statulu Romaniei inchieà conventiunea de alianța pentru cooperatiune cu armat'a rusesca, si tienete bine Romania la noue insulte ale diurnalisticiei magiare si germane turco-file, numind'o tradatòria fatia de inalt'a Pórtă otomana.

Cooperatiunea armatei române, bravurele eroice reportate in diferite lupte si mai vertosu cele manifestate, la asaltulu asupr'a redutei „Griviti'a“ demustrara virtutea si valoarea militara a armatei române; dar' apoi tote acestea recunoscute si laudate de diurnalistică nepartiala si neingagiata in soldulu turcescu — amutira vócea diurnalisticiei turco-file. — Ele n'au luatu macar' notitia despre aceste bravure ale ostasilor români, ci retacându-le nu se sfiau a travestá din adinsu casurile speciali. Bravur'a cea mai recinta a armatei române de sub comand'a colonelului *Slaniceanu* la luarea *Rahovei*, foile nepartiali din esternitate si mai vertosu cele din Rusi'a, Franci'a, Germani'a dar' si cele din Anglia si Austro-Ungari'a o recunoscera că démna de celu mai bunu renume a ori carei armate de ale poterilor mari europee carea merita a fi pusa alaturea acelor'a; numai turco-filele magiare „Pesti Naplo Ellenör“ si altele germane atribuira invingerea acést'a colonelului germanu *M.....* atasiatu lângă comand'a armatei române.

(Va urmá.)

Sibiu, 11 Decembre n. 1877.

(Adunarea generala a comitatului *Sibiu*). Eri in 30 I. c. s'a intrunitu adunarea generala compusa din membrii de curendu alesi. Comitele supremu deschide siedint'a prin o vorbire, care fu tienuta in limb'a magiara. Comisiunea de verificare constata, ca s'a verificatu 146 membri, ca protestulu urmatu in caus'a alegilor din cerculu electoralu Bradu s'a respinsu că nemotivatu, ca membrii Bolog'a si Hanni'a s'a fostu alesi in cát döue cercuri si ca virilistii I. Bedeus si d. Krasser s'a alesi si ei de membri adaugendu, ca membrulu Herbert, parochu in Slimnicu, intr'acea a reposatu. List'a virilistilor se ia spre sciintia. Presidentulu declaru adunarea de constituita impartasindu ca Bolog'a primesce mandatulu pentru *Sibiu*, Hanni'a pentru cerculu Salistei si ca in cerculu Sasu-Sebesiu, unde amendoi au fostu alesi, se va scrie o noua alegere. De asemenea se va dispune alegerea unui nou membru in loculu reposatului Herbert. Aceste alegeri se voru intemplá in 17 I. c. Urmeza o interpelare din partea membrului *Pacurariu* in caus'a anularei alegerei de amplioati in Sasu-Sebesiu.

Precum adese mai nainte asiá si asta data membrulu *Pacurariu* a procesu in modu violentu si nechibsuuitu, atragendu-si displacerea pâna si a amicilor sei de altcum intimi. Vice-comitele a respunsu si a respinsu pretinsele nerendumeli ce s'aru fi comisu in cestiunea anularei amintite. Adunarea generala hotaresce apoi, ca alegerie amplioatiilor comitatensi sa se faca in 16 eventualu si in 17 Decembre.

Dupa resolvirea unoru obiecte mai merunte urmeza alegerea comisiunei de candidare. Resultatulu este alegerea unanima in acésta comisiune a membrilor: G. Kapp, A. Arz si Dr. Au-reliu Brote.

In comisiunea permanenta comitatensa s'a alesu 27 sasi si 13 români si anume: E. Macelariu, Dr. D. Racuciu, Dr. I. Borci'a, I. Hanni'a, Dr. A. Brote, V. Romanu, Z. Boiu, I. Pred'a, I. Bolog'a, N. Ciugudeanu, N. Draganiu, I. Stoicu't'a si I. Piso.

In comisiunea electorală s'a alesu 27 sasi si 7 români, anume: P. Brote, N. Cristea, A. Lebu, B. Petri, Dr. I. Nemesiu, I. Pop'a si P. Dunc'a.

Sibiu, in 11 Dec. 1877.

Pacurariada. In siedint'a de ieri a congregatiunei noue a comit. *Sibiu* Dr. *Pacurariu* si-a inmultit meritele sele herostatice si in sinulu congregatiunei, si vis-a-vis de societatea culta.

La respunsulu, ce a datu vice-comitele la interpellatiunea lui Dr. *Pacurariu* in caus'a recurselor intrate cu privire la compunerea listei alegatorilor din cetatea *Sebesiu*, — acest'a replicându, — a insultatu pe vice-comitele intr'unu tonu necuviosu, de care unu omu cultu nu se obincuiesce a se folosi.

Vice-comitele a vrutu sa respondă, — insa comitele supremu nu i-a acordat cuventu, si asiá affair'a a remasu neresolvita.

Ca comitele supremu pe insultatorulu unui oficiante, carele este capulu autonomu alu comitatului, — carele aprópe 50 ani cu creditia si stradania a servitu tronului, patriei si acestui comitatu, si pentru acésta este decoratu si de Maiestatea Sea, si carele este substitutulu si oficialu-sociu alu comitelui supremu, — pentru vatamarea demnitătii sedriei nu l'a trasu in judecata statorita dupa §. 50. art. leg. 42 ex 1870, — ce insa va trebuu se urmeze in siedint'a proxima, — numai acelei impregurări o putem atribute, ca comitele supremu nu a auditu cuvintele insultatóre.

Videant consules! (52 si 60. art. leg. 42. 1870).

Din Bucovina, 6 Decembre n.

La cele ce vi le-amu comunicatu despre dreptu că fulgerulu din seninu venit'a arestare a celor cinci juni teologi si cetatieni ai universitatiei cernautiene impreuna cu desfintarea societătiei academice „Arborós'a“ adaugu, ca acei tineri, si astadi — dupa döuedieci si un'a de dile — inca se afla incarcerați si totu in acelu modu — credu ca fâra exemplu in statulu austriac! — cát unulu adeca, intr'o celula, insa la unu locu cu cát doi, trei insi incusiti de panur'a cea mai scârbosá.

Déca v'am spusu ca modulu celu de totu severu alu arestârei acestor teologi si alumni seminariali, cum si intemnitiarea loru — că a unoru inca numai suspitiunati de óresi-care delictu *politici* in vestmintele loru clericale si la unu locu cu incusiti *ordinari* si din clas'a cea mai de josu, a consternat atat pre toti cei bine simtitori cát si pre cei cunoscatori de legile penale: completámu acum si aceea, ca respectiv'a scire se respândi in curendu prin intrég'a tiéra si deceptă in toti cari o audira, o pro-

funda mirare si durere! — Totu insulu eschiemá: ce óre, ce crima atat de cumplita sa fi comisu acei clerici si academicici, caci atat de cu grozavie — cu gendarmi adeca, si cu haiduci — fura arestati si tratati că unii ce din capulu locului aru fi fostu dejá condamnati in ultim'a instantia, si inca pentru o crima din cele mai grele? Dóra ca s'a constatatu dejá dupa töte forme de óresi-care conspiratiune morală si fisica urdita de respectivii juni in contr'a statului seu guvernului, seu in contr'a óresi-cărei parti din societate!

Amu spusu si repetim, ca nici pe departe nu avemu scopulu a discutá acum, pe cându e interrogatoriulu la rondulu seu, acelea ce se afirma prin publicu, ca aru fi adeca pecatulu respectivilor tineri incarcerați. Nu, noi nu vomu nici atinge cursulu incurărei judecatoresci. Insa dreptu óresi-care rectificare interimala a celor faime respândite prin mai multe diarie vieneze, spunemu, ca se aseréza cu tota securitatea precum ca cele ce se respândira prin respectivele diarie, ca, junii incarcerați aru fi „sustinutu corespundintie cu partid'a natiunale extrem-radicală din *Bucuresci*, spre a revindeca (sic! ref.) *Bucovina* pentru România“ — nu suntu nici decum adeverate. Nici macaru chiaru acelea manuntimi nu suntu töte adeverate, ce le insiră septamán'a trecuta o fóie din Iasi. Ce sa dicem insa, déca intre multele alte siodenii, se mai vorbi si se vorbesce, ca in pînziile resedintie metropolitane s'aru fi aflatu döue tunuri erupice (!!!) si döue mii de pesci (!!); ca tinerii incarcerați aru fi primitu din România 10,000 de franci spre a angajá voluntari de resbelu, si cát de acestea mai multe!

Pre cátu se scie dela persone, dela care se pote acceptá, ca cunoscu bine fapticitatea afacerei respective; apoi „crimile“ comise de acei cinci civi de universitate aru fi, ca ei, că constituitori ai comitetului societătiei academice „Arborós'a“, cetindu in foile nóstre natiunali din Ardealu si Ungari'a, ca ministeriulu cultelor din *Bucuresci* aru avé in urm'a unui votu de camera sa impartiésca 1000 de franci că ajutoriu fratiescu la societătile române din Austria, aru fi poftit, că o societate noua, de care pote ministeriulu din *Bucuresci*, inca nu avé scientia, sa o considere la distribuirea acelei cuote de bani si pre dens'a societatea adeca „Arborós'a“; ce si urmă, primindu acésta societate dela ministeriulu cultelor din România 250 franci.

E lucru firescu deci, ca comitetul „Arborósei“ si multiemí ministeriului pentru acestu donu marinimosu.

Totu asiá lucru firescu este si aceea, ca terminii atat ucișorii insinuative pentru dotarea cu óresi-care cuota din acei 1000 de franci, cátu si acelei de multiamire cátro ministeri, fura dictati de gratitudinea unoru inime române cátro unu binefacatoriu *conatiunale*. Afara de acésta, mai dictă acei termini junilor academicici dela universitatea din Cernauti, scirea comună, intonata prin töte diarele germane, ca acésta universitate „dela estrem'a margin'e a imperiului Austriei, spre ostu, este menita a impartasi cultura si sciintia nu numai junimei bucovinene, ci si intregei vecinatati transmagiere din spre sudu si ostu“. Va sa dica: ca si junimea studiosa din România, nu numai ca aru putea, ci aru fi chiaru de dorit, că si ea sa vina si sa studieze la noua universitate din Cernauti. Prin urmare, societatea academica româna „Arborós'a“ că factoru reale si legitimu alu universitatiei cernautiene cu missiunea aici respicata, — *conscia de parola si de caracterulu seu firescu si statutale*, óre ce alta atitudine si ce alte maniere formale putu ea manifesta fatia de România, decatú numai românesci?

Vide societătile academice de alte

natiunalităti, si acelea, nu numai dela universitatile din pările germane si slave ale Austro-Ungariei, ci chiaru si din Cernauti; ce felu si cátu de pronuntiata, intima si activa e atitudinea acestor fatia de conatiunile loru, chiaru si preste hotarele geografice ale acestui imperiu!

De aru fi deci, ca manifestarea simbului natiunali român cátro vecinul statu asisdere român, si pre lângă acea, pre cátu scimu, in raportu amicale cu Austro-Ungari'a, junilor „arboroseni“ sa li se iee din ori si ce parte in nume de reu, si inca intr'o atare mesura grava, ca la prim'a ocazie a acelei manifestări li se respunde cu desfintarea societătiei loru, ba, chiaru si cu — „temnitia“: apoi — lasându alte momente legali si naturali de o parte — vorbele frumose despre missiunea universitatiei cernautiene, de a imbratisá acésta „alma mater“ cu dragu si juni din România, au fostu, cum amu dice, numai o cursa si inca o cursa destulu de cumplita atat pentru biét'a „Arborósa“ cátu si pentru bietii ei membri! si nu scimu, dieu, de junii studiosi din România mai avé-voru doru ori bá, de o atare — „imbratisare materna“....

Totu in acésta si in atare reflesiu aru coincide pare-ni-se si telegram'a, de care se vorbesce, dara — se vorbesce — ca aru fi adresat'o adeca comitetul „Arborósei“ in diu'a de 1/13 Octobre a. c. Primariul de Iassi, si care telegrama sa fi sunatu: „Societatea academica „Arborós'a“ din partea detrunchiata a vechie Moldove, esprima astazi in diu'a centenaria a uciderii lui Grigoriu Ghic'a Voda (prin turci, ref.) reverintia membrilor sei memoriei acestui domnu decapitatu“.

Nu scimu, cum dicem, ce si cátu este adeveru din acésta telegrama. Dara, déca aru si fi totu, ce se vorbesce despre dens'a chiaru si esactu, apoi, tienendu diuariele germane o atare telegrama de corespondintia in scopulu revinderei Bucovinei pentru România ori de o manifestatiune politica si indreptata in contra Austriei si Dinastiei domnitore a acestui imperiu: apoi dicu, dreptu sa marturisim, suntemu pré — nerodi, de a putea pricepe justeti'a unei atari presupunerii, mai adenci dora si decatú nadirulu astronomicu

Coerint'a morală si natiunala a românilor din Bucovina cu frati de un'a si aceasi mama comună din Moldova, Muntenia, Ardélu, Ungaria, ba si de prin alte părți ale lumii, nime nu o pote negá, si nici simtiu respectivu, emanatoriu din acea coeria naturala, suprime. Si ca asiá se judeca si in imperiul Austro-Ungariei, si acea, nu numai in cugetare, ci chiaru si in fapta, veduriu, si vedem si astazi la alte popore si alte natiunialităti. — Polonii d. e. din Galitia purtara intregu anulu 1872 că anulu centenariu alu detrunchierei loru dela mam'a-le Polonia, vestinte si alte semne — de doliu; si nu li se imputa din caus'a acésta crim'a „de inalta tradare“ seu „de jignire a linisoi publice“, si nici se arrestara cine-va sub cuventulu, carele lu respondescu acum foile germane despre junii academicii români din Bucovina. Ce apoi se vorbesce si se scrie din partea germanilor din Austria, atat in templu ministeriului vienesu „Hohenwarth“ cátu si dupa acea, dupa catastrofa dela Sedanu, si adeca cu privire la „mam'a Germania!“ cátu „vivat, crescat, florescat nostra mater communis Germania!“ se mai „salmandriara“ de societătile academice germane pe alocurea in Austria, macaru ca acestu imperiu fu la anulu 1866 detrunchiat din „federatiunea germană!“ si diuarele germane, ba nici cele de alta limba nu imputara si nu imputéza nici astazi acestor manifestări natiunale germane óresi-care delictu seu chiaru crima, macaru

ca, pareni-se, ca cetiramu asisi si despre gravitatâri cam destulu de directe si nedubitavere a germânilor din Austria spre „marea — Germania.“.....

Iéra despre magiari si boemi ce se mai dicem! n'amu putea umplea colo intregi despre cele mai strigatore manifestatiuni ale inimei loru — că sa nu dicem mai reu — in spre — afara de imperiulu Austro-Ungariei? —

Nu asiá si români bucovineni; cu tóte ca ei, cum diseram in corespondint'a nostra din 14/26 a tr. I. de o suta de ani, de cându se afla sub stem'a Austriei, remasera in nechs moral intiu cu fratii loru din mam'a Romania. — Nu asiá, dupa cum parte ni se asecuréza că positivu, si parte, dupa cum scim si singuri — nici junii „arboroseni!“

Numai la disa „corespondint'a“ cu ministeriulu cultelor din Bucuresci, in privint'a donului pecuniare pentru societatea „Arborós'a“ si la telegram'a cea din 1/13 Octobre a. c. cătra primariulu din Iasi, de care telegrama*), cum diseram, se vorbesce, sa se reduca tóte frusele denunciatore si cornorate ale diuarelor germâne, care fruse, acele diuare sustieni, ca aru fi *caus'a* desfintiarei societătiei academice din Cernauti „Arborós'a“ cum si a incercărei celor patru membri din comitetulu acelei societăti impreuna cu presiedintele ei!

Romania.

Responsul camerei din Bucuresci la adres'a tronului.

Mari'a Ta! Ostenii nostri au facutu din peptulu loru, scutu de apărare a drepturilor tieriei. Sub condusă cerea vitezului loru Domnului, ei au reinviatu virtutea militara strebuna, si au sigilat cu săngele loru, titlulu neatârnarei, titlu nestersu si imprescriptibilu in carteia vietiei poporelor!

Mari'a Ta! Natiunea româna, fiindu in stare de resbelu cu Pórt'a otomana, ostirea nostra, alata de faptu cu puternic'a armata a Imperatorului Rusielor in contra inamicului comunu, urmâ sa se întâlnesca pe câmpulu de onore, la óra pericolului. Acést'a se intemplă din momentulu cându lupte săngeróse, facendu din Plevn'a cheia operatiunilor militare la Dunare trebuintele strategice stremutau in Bulgari'a lini'a nostra de aperare. Guvernul Mariei Tale, trebuiá sa hotărëasca, loculu si momentulu trecerei fluviului, destulu numai că acea trecere sa fi fostu ceruta de interesulu aperărei tieriei, si de ferirea ei de a ajunge câmpu deschis si intristatoriu alu unui resboiu ce nu a dorit, nici a provocat.

Preste Dunare că si pe malulu ei, tier'a a vediutu, Mari'a Ta, cu mândrie cum sciu sa-si faca datori'a ostenei ei. Amu avutu, Mari'a Ta, o scim, multe si scumpe perderi! Natiunea plâng, dar' le bine-cuvintea, si pune cunun'a neuitărei pe mormintele acelor ce si-au datu vieti'a pentru tier'a loru.

Amintindu-si ca vat'r'a românesca a datu patriei pe aparatori ei, Adunarea se va grabi a vota o lege, care sa faca cu putintia sustinerea familiei in giurulu vetrei séle, chiaru déca acolo, curagiul si vitej'i voru fi lasatu golu loculu unui tata, alu unui fiu.

Mari'a Ta! Mostenitoriu alu credintie mariloru nostri domni, ca temeli'a neclintita a domniei nu sta nu-

mai in agerimea ostiriloru, ci mai cu séma in intocmirea gândului si a voiei domnului cu gândul si vointia tieriei Mari'a Ta arati parere de reu ca n'ai pututu veni in mijlocul nostru spre a ne aduce Domnescu-Ti cuventu de salutare. Dar' ce salutare mai scumpa, Mari'a Ta, că vestea vitejiei ostiriloru române? ce urare mai buna că scirea, ca Majestatea Sea Imperatorele Alecsandru, puternicul si lealul aliatu alu Mariei Tale, a onoratu ostirea româna, incredintiându capitanului ei si Domnului românui parte mare si alăsa din gloriouse ostiri imperiale?

Dá, Mari'a Ta, déca nu ai pututu veni in mijlocul nostru, noi Te amu urmatu pretutindeni, căci tier'a este cu anim'a acolo unde fâlfâe drapelulu ei. Cá si Mari'a Ta, adunarea cugeta, simte si recunoscă ca ostirea româna si Domnul ei trebuie sa stea pe câmpulu de onore pâna cându Mari'a Ta, cu guvernul esitu din sinulu reprezentatiunei nationale, cumpandu imprejurari si inspirându-Ve de sentimentulu tieriei, Veti gasi ca s'a ajunsu scopulu ce adunarea v'a insemmatu. Acestu scopu este, Mari'a Ta, „aperarea tieriei si asigurarea statului românui, astu-feliu că la viitoră pace, România sa iesa cu o positiune politica bine definita, si natiunea de sine statatore sa pote a-si implini misiunea ei istorica.“

Multiamita Mariei Tale, sentinela neclintita a drepturilor nostre, multiamita săngelui versatu pentru sănt'a causa, speram ca marile puteri garante suntu acum pe deplinu incredintiate ca poporul român are intr'ensu destula vitalitate, ca elu are consciintia missunci sele la gurele Dunarei, si putintia de a o indeplini.

Câtua pentru noi, mandatarii ai tieriei, ori cari au fostu sacrificiile ce pâna astă-di ea a facutu, Te incredintiāu Mari'a Ta, ca nu va pregetă a se adună, inarmata si hotarita, in giurulu stégului ei pâna in diu'a cându glasulu drepturilor si intereselor Romaniei va află dorit'a ascultare.

Pâna atunci, adunarea, in perfect acordu, că si pâna acum, cu guvernul esitu din sinulu ei se va occupa cu staruintia de legile ce voru fi cerute de trebuintele tieriei in genere si ale armatei in parte.

Starue dar', Mari'a Ta, cu Dumnedieu si cu natiunea, pe calea isbânde binelui, a independentiei si a mărirei patriei nostre?

Strinsa cu iubire si devotamentu in giurulu Dómnei nostre, — care, alaturau cu celelalte femei române, legăduiosu ranele voinicilor cadiuti, pentru tier'a si măngae mamele si totiele amarăte, — Adunarea Romaniei trame, chiaru pe câmpulu luptei delegatiunea ei, spre a duce Mariei Tale urare din anima si rostire de devotamentu, strigându:

Sa traiésca Mari'a Sea Carolu I, Domnitorul Romaniei Independente!

Sa traiésca Mari'a Sea Dómna!
Sa traiésca armat'a româna!

In siedintia camerei din Bucuresci dela 23 Novembre s'a desbatutu proiectul de adresa. Cu ocasiunea acést'a ministrul de externe a tenu tuunu discursu pe care 'lu reproducem dupa U. p. A. in urmatorele:

D. ministrul de externe M. Cogalniceanu: Dloru, suntu fericit ca onor. d. N. Ionescu a oferit uancei ministeriale ocasiunea de a putea si ea dice cuventul seu, si totu-deodata de a respunde si d-sele:

De asta-data talentulu d-sele necontestabilu nu ne face sa avemu téma, ci din contra cu curagiu 'i voi respunde, fiinduca d-sea a fostu predecesorele meu in ministeriulu de externe si că astfelui va intielege ceea ce 'i voi spune, chiaru cându frusele mele aru puté sa fia pentru altii ceva mai obscure. D-vóstra, dloru deputati in generalu, si d. Ionescu in particularu, sciti forte bine ca nu la tribuna se tratéza cestiuile internationale, cari atingu, nu numai in

teresele tieriei, dar' pote interese ale Europei intregi. Ministeriulu e datoriu a pastră discretiunea cea mai mare in cestiunile internationale, si onor. d. Ionescu, cându a fostu la ministeriul, a practicatu acesta datoria a ministrului de externe cu talentu si prudentia, si nimeni din noi, n'amu cutesatua desprobâmu acea resvera ce pastră ministrul tieriei. Mi va permite dara d-sea, că si eu sa pastrezu acesta datoria, mai cu séma astădi cându suntemu in resbelu, cându soldatii nostri in tóte dilele suntu in lupta, mai cu séma astădi cându tota Europa dramuesce fia-care cuventu ce iese din gur'a acestui guvernui micu alu acesei tieri mici.

Dloru, cartea verde se va publica in curendu, este sub tipariu, si acolo se va vedé, ca ceea ce noi amu facutu, nu este decătu ceea ce mai inainte se incepuse, eră o fatalitate potu dice prevediuta, care trebuiá sa ne conduca pâna la resbelu. Resbelul orientului n'a putut fi oprit de Europa intréga, si nu puteam noi sa lu oprimu, precum nu l'amu oprit. A trebuitu, in mijlocul acestora mari evenimente la cari luâmu si noi parte, sa cautâmu sa pastrâmu tierisoriu nostre acetele institutiuni si acestu parlamentu in care astădi vorbim in deplina libertat, asiá cum nu puteau sa vorbesc parintii nostri in timpulu resbelelor anterioare dintre Turci'a si Russi'a, resbele cari, precum sciti, faceau ca intâiu trebuiá sa sufere România si apoi Turci'a.

Eu me simtu forte fericit si cu deosebire multiamitu ca astădi amu pututu sa improspetezu suvenirile mele istorice cu cîtatiunile bine simtite si bine studiate ale onor. d. Missailu. D-sea ne-a spusu unu faptu pozitivu care s'a petrecutu in tier'a nostra cu ocasiunea tuturor resbelelor anterioare dintre Pórt'a si Russi'a, cându noi amu trebuitu sa luâmu parte la tóte acele resbele in nisce conditiuni forte umilitore pentru noi, incorporati la armate straine cându că voluntari, cându că mercenari, iéra nu că unu popor liber sub drapelulu nostru. Acést'a este incontestabilu, si asiá s'a petrecutu, potu dice, dela caderea statului nostru si pâna in momentulu de facia.

Dloru, cându amu declaratu independentia amu declarat'o cu precederea unui altu votu, unei alte declaratiuni anterioare, prin care amu ruptu legamintele nostre seculare cu Inalt'a Pórt'a, si cu acesta ocasiune nu noi amu declaratu resbelulu, ci Turci'a care incepuse sa bombardeze orasile nostre; asiá scie tier'a, asiá scie Europa in tréga; si atunci, cu ocasiunea discutiunei ce a urmatu in acesta adunare, totu onor. d. Missailu, Pantazi Ghic'a au aratatu ca ostirea aceea siediendu necontentu dealungulu Dunarei, trebuiá sa se demoraliseze, si in adeveru la inceputu erau unii cari credeau ca o armata care de secoli nu are o istorie militara, o armata care pe atunci se vedea umilita, maltratata nu numai de către streini dar' chiaru de unii din tier'a nostra, cari credeau ca acei tierani injugati la plugu si cocosiati sub sapa, nu erau capabili sa desfasuire o bravura militara. Cu tóte acestea evenimentele petrecute in urma au dovedit uce este acea armata si căta barbatia si vitejie este in vinele românilui. (Aplause).

Dloru, sa nu diceti ca in resbelulu actualu noi trebuiá sa stâmu pe malulu Dunarei, turci dincolo si noi dincöce, si cu tunurile nostre dela Calafatu si dela Turnu sa tramitemu bombe preste Dunare: căci atunci nu amu fi facutu decătu sa arătâmu bun'a fabricatiune a tunurilor nostre si tunrul nostru mai multu séu mai putinu exactu; dar' acést'a nu aru fi ridicatu moralulu armatei nostre, nu aru fi aprinsu curagiul soldatului nostru, nu ne-aru fi adusu sa audimur pe ostenei nostri dicendu ceea ce dicu astădi:

Suntu mândru de a purta postavulu celu rosu care se vede pe uniforma mea, căci acelu postavu nu este vapsitul cu cărmâsu, ca elu este vapsitul cu săngele meu si ali fratilor mei. (Aplause).

Onor. d. Ionescu ne vorbiá de conveniunea pe care amu facut'o cu Russi'a.

Dar' ce eră acea conveniune? Eră o conveniune pentru trecerea unei armate care vine in numele hotaririlor luate intr'o con-

ferintia européna că sa aplice nisice reforme in Bulgari'a si s'a credutu pâna ieri ca in cîteva dile se va sfersi acesta esecutiune militara. Dar' nu a fostu asiá.

Armat'a rusiana este destulu de brava, a culesu multa gloria si in timpii trecuti că si in celu de facia, dar' cu tóte acestea a venit in facia unei alte armate, in facia armatei turcesci care desvelesce si ea o bravura atâtua de mare, in cătu nici chiaru aceia cari o comanda nu s'au acceptat la acést'a, asiá precum si noi amu vediutu ca armat'a nostra a aratatu unu curagiu si o bravura mai pre susu de asteptările noastre.

Ei bine esecutiunea militara dela inceputu s'a prefacutu intr'unu teribil resbelu. Dar' ací mi se va dice ca in acestu resbelu locul nostru nu eră la Plevn'a. Ei bine, dloru, ori si cine a studiatu putinu situatiunea, trebuiá sa se unescă cu Domnitorul nostru, cu marele nostru Capitanu, ca tocmai la Plevn'a eră locul nostru, ca acolo eră cheia operatiunilor militare, acolo eră cheia nostra de aperare. Pentru acesta nu trebuiá prea multa cunoștința militara, căci pe data ce armat'a otomana aretase atât'a vitejie, cine putea crede ca Osman-pasi'a avea sa siéda că unu leu inchis in dosulu redutelor dela Plevn'a, si ca din unu momentu in altulu nu eră sa ia ofensiv'a? Si cându armat'a turcesca aru fi luat ofensiv'a, credeti ore ca declaratiunea nostra de resbelu eră de natura sa apere pe România de a fi invadata de ostirile lui Osman-pasi'a?

Suntu incredintiatu ca nici unul din d-vostra nu crede acést'a. Ei bine, eu amu avutu slabiciunea de a crede ca pote aru fi cu putintia de a preventi o asemenea calamitate; dar' ori unde m'amu adresatu, nu amu gasit cea mai mica fagaduintia, de si amu pusu multa staruintia in acést'a si amu aretatu consecintele funeste ale unei asemenea eventualităti, funeste nu numai intereselor nostre, dar' si intereselor a multor straini; căci in adeveru, multi proprietari, multi comercianti straini, aru fi fostu loviti. Si mi s'a disu: v'ati declaratu independenti: a-ti declaratu resbelu; de acum inainte are sa hotarasca sòrtea resbelului; diplomati'a nu va dice nimicu pâna la incheierea pâcei. Atunci ne-amu intrebaturu, de căci armat'a nostra, compusa de 40,000 sau 50,000 ómeni puté sa oprésca pe dusmanu dealungulu Dunarei pe o intindere de 250 sau 300 leghe de hotaru? O intindere asiá de mare nu se poate apera de o armata de 50,000 ómeni. In adeveru, trebuiá sa se concentreze in Valachi'a mica, in Valachi'a mare, in Basarabi'a, intr'o parte a Moldovei, si astfelui tota tier'a, eră sa fia góla de óste. Déca amu fi paditul lungulu Dunarei, fiindu punctu importantu aru fi fostu paditul nu de unu batalionu, ci abiá de o compania. Ací, dloru, vomu face o mica indiscretiune, si acést'a o facu fiindu-ca nu este ce-va diplomaticu. Armat'a nostra la Plevn'a, ostirea rusescă a totu puternica, unu altu corp de armata in Dobrogia de 150,000 ómeni, si totu a fostu frica, si nu numai la noi, ci si la o armata de 150,000 ómeni, deprinsa de 150 ani a nu avea frica, a fostu frica ca turci pe la Calarasi aru fi pututu sa puna mâna pe Bucuresci; si a fostu unu momentu unde ne intrebâmu, déca n'aru fi bine sa ne gândim chiaru la stramutarea lucrurilor pretiose, cu tota Plevn'a iucungiuata.

Asiá dar', dloru, aperarea dealungulu Dunarei nu eră cu putintia pentru noi. Si in asemenea casu, sa presupunem ca armat'a rusescă aru fi fostu batuta si Turci'a biruitore. Ei bine, cine aru fi patimitu si de asta-data? Ce pamentu aru fi fostu calcatu? Ce pamentu aru fi fostu jefuitu? Ce orasie aru fi fostu arse? Aru fi fostu ale bietei Romaniei, cum au fostu in totu-déun'a, ori de căte ori a fostu resbelu intre Russi'a si Turci'a. Armat'a rusa s'aru fi retras, dar' s'aru fi aperat uitejesce, fia-care pasu alu retragerei ei aru fi fostu udatul cu săngele seu, ince ea s'aru fi retras la Prutu, si acolo aru fi avutu la spate alte două trei armate ruse, si aru fi aperat uamentul rusescu. Dar' uamentul nostru dela Dunare si pâna la Prutu aru fi fostu prad'a turcilor; populatiunea nostra aru fi suferit sòr-

*) Acesta telegrama bine o caracterisă unu preotu betrânu si prea venerabil, — tatalu unui'a din academicii incarcateri. Demnulu betrânu dise: „Telegram'a ceea, nu fu altu ce va, decătu o vecinica pomenire!“ ce o cantă „Arborós'a“ lui Ghic'a Voda. Apoi acea si noi toti preotii amu facut'o prin biserică: iéra bietii inchisi suntu inca candidati de preotia. — Ca acesta „vecinica pomenire!“ o cantara ei prin telegrafu; apoi si Pap'a tramite blagoslovenii si absoluții prin telegrafu. ..

tea pe care o sufere cea din Bulgari'a; populatiuuea nostra aru fi induratu sértea rănitilor nostri. Ve citezui numele lui Sioniu. Ei bine, majorulu Sioniu a fostu tiepuit si mortu, si pusu pe redutele turcesci.

Asia dara, fára a fi mari strategici, d-vóstra cá si mine recunosceti ca lini'a nostra de aperare erá acolo unde erá tóta puterea ruséscă, acolo unde si noi puteam avea greutatea nostra, precum amu avut'o, si v'am spusu mai multu decât odata ca Majestatea Sea Imperatulu Alecsandru, in generositatea sea, nu a statu unu momentu la indoiéla de a veni si a dice ca armat'a nostra si a facutu datoriu, ca armat'a nostra i-a fostu de ajutoriu. (Aplause).

Mi-se face intrebarea déca amu facutu tratatu de aliantia? Onor. d. Ionescu scie cum se facu tratatele de aliantia.

Tratatele de aliantia se facu intre națiuni care se bucura de o individualitate politica, care au intratu in rendulu familie loru mari. Russi'a nu avutu sa strice tratatu de Parisu; Russi'a nu a declaratu ca tratatu dela Parisu este sfasiatu; Russi'a nu a declaratu ca intielege sa prefaca chart'a Turciei si conditiunile esistentiei séle. Russi'a a venitú cá sa execute reforme in puterea unoru hotariri ale puterilor garante. Déca Russi'a aru fi voitua sa faca tratatu cu noi, noi nu aru fi trebuitu sa o facem (Aplause). Tratate vomu face atunci cându săngele eroilor nostri va fi replatit, atunci cându, multiamita bravurei loru, independentia nostra, la facerea pacei va fi recunoscuta, atunci independenti vomu fi si noi ómeni, alaturi cu alti ómeni adeca națiune independenta, statu independenti alaturi cu altu statu independente; atunci vomu face tratate. Adi ori ce tratatu amu fi facutu, aru fi fostu pote bunu pentru noi din partea unei puteri, dar' nu sciu, déca elu aru fi fostu bine vediutu si de celealte puteri (Aplause).

Amu fostu intrebati pentru ce amu luat parte la resbelu? Ei bine n'am luat parte la resbelu dupa indemnului nimenui, nici dupa cererea rusilor. Amu facutu acésta intr'unu momentu cându armat'a nostra se credea incapabila de cătra Honvedii unguresci, intr'unu momentu cându armat'a nostra se credea de unii chiaru netrebuincioasa. Ei bine, pentru ca se credea asiá si pentru ca pote si noi avému unu procesu de judecatu eu Turci'a, judecat'a acea trebuie sa o hotarasca tunulu, puse' si sab'a. (Aplause) Ne-am batutu pentru noi, ne batemu pentru noi; nu ne batemu pentru rusi. (Aplause). La inchiaérea pacei vomu face si noi tratatu. Turci'a trebuie sa tracteze cu noi; suntemu parte beligeranta, posedamu pamentu dela ea si nu i-lu vomu dà inapoi fára tratatu (Aplause prelungite). Dupa ce vomu tratá cu turci'i, vomu face tratate si cu alti.

Dar' suntemu alati cu puterniculu, cu Marele Imperatore alu tuturor Rusielor, pentru ca si noi, mici, avem cuvintele nostra de disu in Orientu; si noi trebuie sa avem inima pentru coreligionarii nostri. Nu mai putem permite cá de a lungulu Dunarei sa fia cetati turcesci, care se bombarde orasiele nostra deschise si sa aduca pe pamentul nostru acea stare miserabila care este in Bulgari'a (Aplause).

D-loru, facu apelu la d-vóstra, e cu neputinția ca d-vóstra, unulu chiaru dintre d-vóstra sa aiba astadi pasiuni ori contr'a acestei bance ori contr'a mea person-ului ori contr'a vre-unui din colegii mei; astadi cându suntemu in fati'a unei situatiuni cea mai critica, dar' totu-deodata cea mai plina de viitoriu. Nu tóte puterile au incuvintiatu trecrea Dunarei, cu tóte acestea din momentul ce armat'a nostra a pásit dincolo, — si aci iér' o indiscretiune — din acelui momentu ómenii in dreptu ne diceau: a-ti treceutu; viitorul va dovedi déca a-ti facutu bine seu nu: bateti-ve bine (Aplause).

Asia este, se comptéza in totu-déuna cu acei cari se batu bine, si săngele vitezilor care uda pamentul este săngele mucenilor, si săngele mucenilor a datu omenirei religiunea crestina! Sâangele soldatilor nostri au sa faca Romani'a (Aplause).

Uitatine pe noi: dupa pace veti face cu noi ce veti voi, ne veti trame la Văcăresci, veti infiintá chiaru pedepse cu mórte numai in contra nostra. Dar' acum, in numele tierei declarámu ca nu primimul bilulu de indemnitate: nu-lu ceremu; conscientia nostra, détoriu către tiéra ne impunea sa facem ceea ce amu facutu. Au socotéti ca putému sa fimu surdi, muti, orbi la acele victime care au cadiutu pe câmpulu Bulgariei, alu caror sănge rodesc ogórele bulgarilor? Nu ne credeti asiá de josu. Amu lucratu tóta viéti'a nostra pentru Romani'a. Angagiându armat'a nostra in lupta ne-amu facutu datoriu către tiéra. Nu ceremu dafini; ceremu dreptate; nu ne judecati astadi, căci evenimentele nu remânu aci unde suntu astadi. Nu ne cereti tractatu de aliantia amu facutu: amu arestatu lumii ca descendantii lui Traianu suntu acei'asi si suntu vii (aplause) si acésta e destulu.

Mai târziu veti fi pus in poziunie sa auditu mai multu dela noi si atunci veti fi in poziunie sa fiti multu mai buni pentru noi. Astadi nu venim de cătu a ve dice: Nu slabiti cea ce face armat'a nostra; nu aratati astadi ca suntu osebiri de opinium; aratati ceea ce dice Domnulu, ca suntet români si hotariti sa faceti fie-care ceea ce facu soldatii nostrii inaintea Plevnei. (Aplause) Prelungite.

Varietati.

* * Prelegeri. Onor. Membri ai Reuniunei sodalilor români, suntu poftiti pe Dumineca la órele 4 d. a. in localulu Reuniunei Poschengasse Nr. 28, unde domnulu N. Petr'a-Petrescu va incepe unu ciclu, de prelegeri, din Istoria.

Burs'a de Viena.

Din 30 Novembre (12 Dec.) 1877.	
Metalicele 5%	63 90
Imprumutul nat. 5% (argintu)	67 —
Imprumut. de statu din 1860	113 —
Actiuni de banca	805 —
Actiuni de creditu	209 50
London	119 50
Oblig. de desdaunare Unguresci	78 50
" " Temisiorene	77 75
" " Ardelenesci	76 25
" " Croato-slavone	85 —
Argintu	105 60
Galbinu	5 64
Napoleonu d'auru (poli)	9 57
Valut'a noua imperiale germana	59 —

Nr. 160.

Concursu.

Devenindu vacanta parochia gr. or. de clas'a III din comun'a Frau'a in tractulu protopresbiteralu alu Medișiuului, pentru intregirea acestei parochii prin acésta se publica concursu pana la 22 Decembre st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

- Casa parochiala, curte, gradina cu edificiile necesarie economice;
- 17 jugere pamentu dintre cari 10 suntu de fenatiu si 7 aratoriu. Contributiunea pentru canonica portiune se solvesce dela biserica.
- Dela 95 familii căte un'a di de lucru dela cei cu carulu, si căte doué dile dela cei cu palm'a.
- Venitele stolare indatinate si fiecate prin sinodulu protopresbiteralu.

Doritorii de a ocupá acésta parochia au a-si asterne concursele loru instruite conformu dispositiunilor statutului organicu la subsrisulu pana la terminulu mai susu indigitatu.

Siarosiu, 17 Novembre, 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Dionisiu Chendi m. p.
3—3 adm. prot.

Nr. 167.

Concursu.

Pentru ocuparea statiuniei de pa-

rochu in parochia de class'a a III-a din Rogozu in protopresbiteralu greco-oriental alu Solnocului alu II. prin acésta se scrie concursu in urm'a ordinatiunei preavenerabilului consistoriu archidiecessanu din 3 Novembre Nr. 2822 ex. 1877 cu terminu pana la 21 Decembre a. c. st. v.

Emolumentele suntu:

- Dela 250 familii 40 xr., de familia, dau o suma de 100 fl. v. a.
- Portiunea canonica in marime de de 2 jugere 323 stângeni aratoriu si fenatiu, sub Nr. topograficu alu cartiei funduarie 333 dau unu venituanual de 26 fl. v. a.
- Tacsele stolare computate dau o suma de 154 fl. v. a.

Aceste tóte computate dau unu venituanual de 280 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia au de a-si asterne concursele loru instruite conformu statutului organicu si dispositiunilor provisorie sinodali din anulu 1873 pentru reglarea parochielor in archidiecessa nostra transilvana, la subsrisulu oficiu protopresbiteralu pana la terminulu mai susu aratatu.

Cupsieni in 17 Novembre 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Samuilu Cupsi'a m. p.
3—3 protopresbiteru.

Nr. 221

Concursu

Pentru intregirea parochiei vacante de a III clasa Minthi'a cu filia Besanu in protopresbiteralu Devei, se scrie prin acésta concursu cu terminulu pana in 20 Decembre st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

Casa parochiala cu gradin'a, Dela 85 numeri de casa, birulu in naturalie a un'a mesura de cucuruza sfaramatu si stolele usitate.

Concurrentii vor avea a-si asterne suplicele loru instruite in sensulu statutului organicu si a dispositiunilor sinodali la subsrisulu pana la terminulu mai susu semnatu.

Dev'a, 20 Novembre, 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Papu m. p.
3—3 protopresbiteru

Nr. 111. — 1877.

Concursu

Pentru ocuparea parochiei vacante de clas'a III-a Blasielu protopresbiteralu Ternavei-inferior, se scrie concursu in urm'a ordinatiunei prea Ven. Cons. archipiescopu de dto 10 Novembre Nr. 2864—1877 cu terminu pana in 8 Ianuariu 1878 st. v. cându va fi si diu'a de alegere prelungite urmatorele emolumente:

- Casa cu döue incaperi, curte si gradina, precum si alte superedicate necesarie de economia
- Portiune canonica de 14 jugere dintre care 10 jug. aratoriu 4 jug. cositura.
- Dela 160 familii căte o ferdela de cucuruza in bómbe.
- Venitele stolare statorite de sindul protopresbiteralu.

Tóte aceste computate in bani dau unu venituanual de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia au a-si asterne concursele loru instruite conformu dispositiunilor stat. org. la subsrisulu pana la terminulu mai susu amintit.

Deagu 22 Novembre 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Daniilu de Tamasiu,
1—3 adm. prot.

Edictu.

Melitonu Haid'a, din comun'a Lomu cerculu S. Sebesiului si-a para-situ legiuit'a sea socia Iudit'a nascuta Ioanu Barbu din Petrifaleu cerculu acela'si, trecendu in Romani'a mai bine de 3 ani de dile fára a se scí loculu unde se afla si fára de a dá vre-unu semnu de viétila in intervalulu acest'a se citéza prin acestu edictu a se presentá inaintea subsemnatului foru matrimonial in restempu de unu anu si o di dela datulu de josu, ori in persóna, ori prin unu imputernicitu alu seu, căci la din contra procesulu divortial urditu de soci'a sea prin incus'a dto 20 Iuliu 1877 se va pertrata si decide si in absentia lui conformu prescriselor bisericei nostre.

S. Sebesiu, 23 Novembre 1877.
Scaunulu protopr. gr. res. că foru matrimonial.

Ioanu Tipeiu,
protop.

1—3

Nr. 920. — 1877.

Publicatiune.

Deórece arendatorii morei comunei Sadu, cu 3 petri, nu au corespusu deobligamentelor contractuale, se va relicitá arend'a acestei mori pe spele si risiculu fostilor arendatori, Dumineca in 16 Decembre 1877 st. n. la 11 óre din di in cancelari'a comunei din Sadu.

D. licitanti au a depune unu valo-după arend'a vechia de 1600 fl. cu 10%.

Sadu, in 4 Decembre 1877.

Oficiulu comunulu.

Publicare de licitatiune.

Comuna bisericésca gr. or. din Resnovu dupa ce si-au primitu aprobarile necesare dela autoritatile mai inalte competinti, — in diu'a de 18/30 Decembre 1877 la 10 óre a. m. va vinde prin licitatiune verbala publica, padurea de fag de pre muntele bisericei Baiu seu Dihamu afliorul in Romani'a districtulu Prahov'a.

Condițiile de licitare precum si alte explicações se pot capata si respective vedea in scola romana de aici, unde se va tinea si licitatiunea.

Resnovu in 12/24 Novembre. 1877.

3—3

Comitetulu parochialu.

Depunerile de capitale pentru fructificare

se primescu la institutulu subsemnatu

a) pe lângă anuntiarea radicarii in sensulu statutelor cu 6% interese

b) sub conditiune de a se anuntá institutului radicarea depunerii la 3 luni inainte cu 6½ % interese;

c) sub conditiune de a se anuntá institutului radicarea depunerii la 6 luni inainte cu 7% interese.

Interesele incepui cu diu'a, care urmează după diu'a depunerii, si incéta cu diu'a premergetória dilei, in care se radica depunerea cu acelui adausu inse, că numai după acele capitale se dă interese, cari stau depuse la institutu celu putinu 15 dile.

La dorint'a deponentului se potu stabilí in diu'a depunerii capitalul si conditiuni speciali de esolvire, cari se insémna apoi in libelul si in carteau depunerilor institutului. In atare casu restituirea depunerii urmează după aceste modalitati speciali.

Depunerile tramise prin posta pe lângă comunicarea adresei deponentului se resolvu totu de un'a in diu'a primirei.

Asemene se potu efectuá prin posta anuntiari si radicari de capitale.

Sibiu, 29 Novembre 1877.

,,ALBIN'A'',

Institutu de creditu si economii
in Sibiu.

3—4